

[Margrete Auken]

Det er blevet lovens hovedopgave, sådan som den foreligger nu.

Dens næste opgave er derefter blevet stadig væk at opretholde virksomhedernes beskyttelse mod miljøkrav og så, hvis der bliver plads til det efter de to hårde hensyn, at tage lidt hensyn også til miljøet.

Men vi håber da stadig væk, at der er en mulighed for, om ikke andet så i dag, at få nogle af vores ændringsforslag igennem, som kan gøre, at vi ikke kommer til at stå f. eks. over for en ny Cheminovasag. Der er intet i denne lov, der forebygger en ny Cheminovasag. Der er i dag gået brev til en række folketingsmedlemmer vedrørende Superfos. Der ligger en kæmpeskandale dér og venter på os. Var det ikke en idé, at man strammede loven op, sådan at vi i hvert fald havde lovgrundlaget i orden og man kunne føre de sager igennem, som skulle føres?

Med hensyn til Cheminova kan vi nemlig se nu, at med den kommunale og amtskommunale beskyttelse er det umuligt at komme igennem med nogen som helst ordentlige undersøgelser. Efter at Cheminovasagen kørte sidste år, har jeg stillet en række spørgsmål. Svarene afdækker – jeg var lige ved at sige: mere og mere lakonisk – at man er bedøvendt ligeglad, at man så at sige ingenting foretager sig, at man ikke undersøger.

Jeg skal give det mest grelle eksempel. I 1964 forsvandt hummeren deroppefra. Dengang undersøgte man ikke hvorfor, men man sagde, det kunne skyldes overfiskning. Den er ikke blevet overfisket siden, for der har ikke været nogen hummere at fiske siden, men det kan selvfølgelig være, at den har haft lyst til at holde flyttedag. Men når man spørger miljøministeren, hvorfor den stadig væk er væk, så svarer miljøstyrelsen – og det mener jeg burde indebære den første afskedigelsessag; at ministeren lader svaret gå videre, indebærer den næste – at hvis man ikke kunne sige det i 1964, så er det jo endnu sværere at sige noget om det i dag. Som om det var en kriminalgåde fra 1964, vi stod over for, og ikke en række undersøgelser, der skulle foretages! Vedtages lovforslaget, som det ligger nu, vil vi blive ved med at være i nøjagtig samme situation, og så har vi kun et virkeligt pressebrag at håbe på, hvis vi skal komme igennem med nogen af de hårde sager. Jeg kan sige allerede nu, at det bliver fantastisk dyrt for samfundet, også selv om

man bare kigger på noget, der kan gøres op i hårde kroner og øre, hvis man ikke laver den retsbeskyttelse.

Jeg vil godt her sige noget om de ændringsforslag, SF har stillet. Jeg vil straks sige, at ingen af dem forudsætter, at revolutionen er gennemført. Det er ikke engang sådan, at man med nogen rimelighed vil kunne sige, at virksomhederne vil gå fallit, og at landets økonomi skal lægges om. Nej, det er i småtingsafdelingen, det er et spørgsmål om at flytte loven lidt, så den kommer til at handle om miljøet.

Vi har stillet ændringsforslag nr. 1 om, at ordet »økologisk« kommer til at optræde i formålsparagraffen, så det f. eks. sikres, at der er vand i vandløbene, så der kan leve fisk i dem. Det var måske en god idé. Det er et forholdsvis lille ændringsforslag.

Vi har derefter taget fat på den virkelig tunge ende gennem vore ændringsforslag vedrørende lovens § 1, stk. 3. § 1, stk. 3, som handler om den økonomiske afvejning, blev i sin tid indført af de konservative og godkendt af socialdemokratiet. Vi havde naturligvis håbet, at socialdemokratiet var villigt til at tage bestemmelsen ud eller få den modereret, nu hvor det havde et klart flertal for det. § 1, stk. 3, bruges – fortrinsvis af de store virksomheder – til at sikre mod miljøkrav. Jeg har fået fremskaffet en udskrift af en TV-udsendelse – jeg har først fået den i dag, men skal fremlægge den under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling – om Superfos, hvor Vejles amtsborgmester helt klart siger, at lovens ånd sandelig ikke er at nedbringe forureningen mest muligt, men at afveje, afveje og afveje, og når nu Superfos truer med at flytte, så bliver man jo nødt til at rette sig efter Superfos! På spørgsmålet om, hvorvidt man har undersøgt Superfos' økonomi og har god klarhed over det i kommunen, bliver der svaret, at det er det jo svært at sige noget som helst om. Man kan forstå på det hele, at Superfos selv har sat sine betingelser.

Får vi ikke § 1, stk. 3, ud, foreslår vi, at man i hvert fald indfører en prioritering i paragraffen, så miljøet dog har forrang, når man begynder at afveje liv og død mod hinanden.

Sidste år havde vi en række problemer i forbindelse med okkerloven. Det viste sig, at okker var en gift, men det var pludselig ikke